

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 118

Phẩm 30: SO SÁNH CÔNG ĐỨC (16)

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn kia là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không

tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo kia là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là không hai, không hai phần.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Niệm trụ, bốn Chánh đạo, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đạo, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Niệm trụ, bốn Chánh đạo, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đạo, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Niệm trụ, bốn Chánh đạo, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông là không hai, không hai

phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không

bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả

trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập hạnh Đại Bồ-tát?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với hạnh Đại Bồ-tát kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập hạnh Đại Bồ-tát?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với hạnh Đại Bồ-tát kia là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập hạnh Đại Bồ-tát.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên trong làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập quả vị Giác ngộ cao tột?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên trong cùng với quả vị Giác ngộ cao tột kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên ngoài...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập quả vị Giác ngộ cao tột?

–Này Khánh Hỷ, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn,... pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cùng với quả vị Giác ngộ cao tột kia là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của pháp không bên trong... làm phương tiện, không sinh (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp không bên trong...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập quả vị Giác ngộ cao tột.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không của chân như cùng với Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng,

pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không của chân như cùng với pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh kia là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không của chân như cùng với chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn kia là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không của chân như cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo kia là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, an trú Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không của chân như cùng với bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc kia là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không

của chân như cùng với tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không của chân như cùng với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không

của chân như cùng với pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, pháp môn giải thoát Vô nguyện.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của chân như làm phương tiện, không sinh (của chân như) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông?

–Này Khánh Hỷ, chân như và tánh của chân như là không. Vì sao? Vì tánh không của chân như cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông là không hai, không hai phần.

–Bạch Thế Tôn, vì sao lấy không hai của pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn làm phương tiện, không sinh (của pháp giới...) làm phương tiện, không sở đắc (của pháp giới...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông?

–Này Khánh Hỷ, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và tánh của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông là không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ, do đó nên nói là lấy không hai của chân như... làm phương tiện, không sinh (của chân như...) làm phương tiện, không sở đắc (của chân như...) làm phương tiện, hồi hướng trí Nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông.

